

బైటికి పోలేక ఆకోశం!

సామర్థ్యం అదృష్టం లేకున్నప్పటికీ కూడాను

కారుల్లో యొక్కే సరదాయే!

కారుని కగిగే సరదా లేదు!—రాదు!

రోల్స్ రాయ్స్ లో షికారుపాపా యే సాయం తగ్గం

యెంతమాత్రం కాదిది!

కూలివాళ్లు పనికైపాపా బిచ్చగాళ్లు ముష్టికిపాపా—శుభోదయం అంతకంటే కాదిది!

ఇది యెండిన మొండి మధ్యాన్నం! మది యెండిన బండ మధ్యాన్నం! హృదిమండిన యెండు మధ్యాన్నం!

స్కం

మత్తు తో పాఖ్యానం

డి. పార్వతి

చీకటిపడింది అంటే గుండె గుభేలుమంటోం దనుకోండి. మరేం జార-చోర భయంకాదు- రోగ భయంకాదు-దోమల బాధ! హుమ్ అంటే కదా అని తోసేయకండి. ఆ బాధ పుండే-కురుపు సలిపిన దానికన్నా, ఒళ్లుకాలిన దానికన్నా, తేలుకుట్టిన దానికన్నా కూడ మహా చెడ్డది. కొట్టుకు కొట్టుకువచ్చి యింత కలాగంజో తాగి ఆదమరచి నిద్రపోదామంటే దరిద్రగొట్టు దోమలు శతస్ములల్లే తరహారయాయి. కొందరు అంటారు "ఆ! నిద్రే పట్టాలిగాని దోమలో అడ్డమా?" అని. ముమ్మాటికీ అడ్డమేనని బల్లగుద్ది మరీ చెప్తాను. కుంభకర్ణుణ్ణి లేపటానికి విసుగులేక్కించి తొక్కించారనీ, పర్వతాలమించి దొంగించారనీ వివేకో వంద చెప్తారు. అవన్నీ ఆనవసరాలనే నా సిద్ధి తాభిప్రాయం. మన కలికాలపు దోమల్ని-ముఖ్యంగా తెనాలి, బందరు, ఫిలూరు దోమల్ని ఆ గదిలోకి పంపులే కుంభకర్ణుణ్ణి కాదు వాడితల్లొ జే జెమ్ము కూడా బొబ్బలిడుతూ లేవాల్సిందే.

ఈ దోమలమీద ఒక పెద్ద "రిసెర్చి" చేసి డిగ్రీ సంపాదించాలనే దురభిప్రాయంతో కొంత పని చేసేను. ఆ రిసెర్చిలో కనుకొన్న కొన్ని ముఖ్య విషయాలు విన వలెనాను. ఈ దోమలనీ, పూర్వజన్మములో సంగీతగాయకులు-పాపం-వాళ్లు పాటకచ్చేరీలు చేస్తే జనం దినకుండా ఆవమాన పరిచి ఉంటారు. వాళ్ళు "స్టేబ్లెక్" పాడితే

రికార్డులు చగలకొట్టి ఉంటారు. అందుకని ఆ సంగీతగాళ్ళు మనమీద కని తీర్పుకోడానికి ఈ దోమల రూపంలో యింటింటా, వాడవాడ, నుదు నేందునా మళ్ళీ మాట్లాడితే ప్రపంచా న్నంతా ఆక్రమించి మనం వద్దు మొర్రోఅన్నా, తిట్టినా, తిమ్మినా చివరకి చంపినా మనకి వాళ్ళ సంగీతం విసిపిస్తున్నారు. ఈ దోమలకి శ్రుతి జ్ఞానం మహావిశేషంగా ఉంటుంది. ఒకొక్క దోమ తెల్లవార్లు ఒకే శ్రుతిలో ఒకే రాగం అలాపిస్తూ ఉంటుంది. ఒకొక్కదోమ స్వరం మందరస్థాయిలో ఉంటుంది. ఇంకోదోమ స్వరం తారస్థాయిలో ఉంటుంది. మూడు పాళ్ళు మందరస్థాయిలో పాడే దోమ మొగజాతిజై ఉండాలి. ఒకనాటి అర్ధరాత్రి సమయంలో ఈ దోమ గాయకులు సమావేశమై తీర్మానాలు జారీ చేసుకున్నారు. అందులో ముఖ్యమైనవి యిహా ముందు గానకోకిల, నైటింగేల్ స్వర్ణకంఠ, యిట్లాంటి బిరుదులు కాక "దోమగాన" అని బిరుదులు యివ్వాలనీ, శ్రీయంత కీమరాయిగారు ఫిడేలు వాద్యము, మనమకాస్త్రిగారి మృదంగ ముతో అశాల ప్రపంచగాన సభలో పాటకచ్చేరీ చేయాలని! ఆ మహాతరుణం ఎప్పుడొస్తుందో ఏమోఅ దరూముందునించీ జాగ్రత్తగా ఉండండి. ఎందుకై నా మంచిది.

ఈ దోమలు మహా సరసులు, రసికులు, ఉదార స్వభావులు. వాటికి కమ్యూనిస్టు సిద్ధాం

తం మహాబాగా వంటబట్టింది. గొప్ప బీద అన్న భేదాలలేవు. అందరి యిళ్ళకీ వైద్యాయి. అందరినీ ఆడరిస్తాయి. అవి మనుష్యుల రూపు భలే తొందరగా మారుస్తాయి. మేకవ్ మనుష్యులు వీటిదగ్గర ఆ విద్య నేర్చుకోవాలినిచే. చేతులు కాళ్ళు నన్ను గాఢాన్నాయే అని ఎవరైనా చింతిస్తున్నట్లు తెలిస్తే దోమల్లో ఒక గొప్పింటివాళ్లు వెంటనే వారంకోజులలో కావలసినంత లావు ప్రసాదిస్తాయి దమ్మిడిఖర్చు లేకుండా. మళ్ళా నన్ను పడాలంటే మీతరం కాదుకదా పుట్టించిన బ్రహ్మాతరం కూడ కాదు. వీటిల్లోనే యింకొక యింటివారున్నారు. వైవారికి, వీరికి ఏదోవైరం ఉన్నట్లుంది. ఇందాకటివి మనుష్యుల్ని ఏనుగలంత చేస్తే ఇవి వీనుగలంత చేస్తాయి. ఈ వర్తపు దోమ ఒక్కమాటు మనుష్యుణ్ణి ముద్దు పెట్టుకుంటే: యిహా వాడు చచ్చేదాకా ఆముద్దు మహత్వాన్ని అనుభవిస్తూఉండాలిందే. ఈ రెండుతరహాల దోమపెద్ద మనుష్యులూ డాక్టర్లకు విజ్ఞానోపద్రబంధువులు. మనుష్యుల్ని ఏడిపించటంలో వీటికున్న సరదా ఇంకే క్రిమి కీటకాదులకు పశు పక్ష్యాదులకు ఉన్నట్టు నాకు తోచదు. మరీ వేసవికాలంలో చూడాలి వీటి వీరవిహారం. చలికాలంలో అయితే నఖశిఖి వర్షంతరం మునుగుతన్నీ పడుకుంటారు. కనుక వీటివల్ల అపథ్య అంతగా కనిపించదు. ఇహా వేసవికాలంలో ఏ కొద్ది మందికోతప్ప దాబాలు దోమ తెరలు ఉండవుకదా. ఇంట్లో పడుకుంటే ఉక్కకి నిద్రే పట్టదు. ఏ అర్ధరాత్రి సమయానో ఓ కనుకుపడితే గుంయమంటూ ఈ దోమలసంగీత మాయె. ఆ సంగీతాన్ని వినిపించుకోకుండా పడుకున్నామా “వినరేం?” అని చెప్పకాయకొట్టికట్టు చురుక్కున పొడుస్తుంది. దాంతో పట్టే పట్టే నిద్దర కాస్తా ఆఖర్. దోమలబాధ పడలేక కప్పుకుందామా అంటే ఉక్క. మహాప్రభో! ఆ బాధ అనుభవ చేద్దుమే కాని చెప్పే తెలిసేదికాదులే. చిగురాకువలె మృదువైన బుగ్గలనయినా దయా దాక్షిణ్యంలేక గజ్జికాకర కాయవలె చేస్తుంది. మానవ శరీరభాగాల్లో ముఖ్యంగా కాళ్ళు బుగ్గలు అంటే యివి పడి ఛస్తాయనుకోండి.

దోమ తెరలున్నా ఊరుకుంటూ యనుకున్నా రేమా, అబ్బే! ఆమొహమాటం ఏంలేగు పాపం. దోమ తెర చుట్టూరా లక్షలాది సమూహంచేరి, “ధిక్కారమును వైతునా?” అని మార్చింగు మొదలు పెట్టాయి. ఆ తర్వాత, “యిన్నాళ్ళ వలె కాదమ్మా” అని నిష్టూరాలు పలుకుతాయి. “నినువినా నామదెందు” అని తమ నిశ్చయాన్ని వెల్లడిచేస్తాయి. “ఇది న్యాయమా! వేచి ఉన్నా సురా” అని విన్నవిస్తాయి. అప్పటికీ దోమ తెర చిరుగు కనపడకపోతే, “తెర తీయగరాదా” అని జాలిగా విలపిస్తాయి. ఇంతలో ఒకటో ఆరో ఏదో ఒక విధాన లోపలికి జొరపడ్డాయి. ఇహా అవి ఆ పడుకున్న వ్యక్తిని ఖండిత నాయికమల్లే ఏడ్పించి ఎర్రమన్ను చేస్తాయి. దోమ తెర లేని వాడు తెల్లవార్లూ చప్పట్లు కొడుతూ భజన చేస్తాడు. రెండు చేతుల మధ్య కొన్ని దోమలైనా పడి చస్తాయని వాడి ఆశ. కాలమిదో చేతిమిదో ఒక దోమ కనపడుతుంది. చుపుదా మనే నభభిప్రాయంలో ఛళ్ళన పెట్టాం. దాని తన్నాదియ్యూ ఆ దోమ కాస్తా తప్పించుకు పోతుంది, మంటెల్లేలా మనకి చెబ్బు తగుల్తుంది! ఇదీ వరస. ఒకాయన నువ్వుల నూనె రాసుకు పడుకుంటే త గ్గుతా య ని విని, రాత్రి నూనె ఒళ్ళంతా పట్టించుకుని పండుకున్నాడు. శరీరం, వేసుకున్న పరువూ, అంతా నూనె వాసన, ఆ వైనం ఒంటినిండా నీమలు పట్టాయి. పాపం దోమల బాధతో చీమల బాధ జత కల్పింది. ఇంకో విశేషం ఈ దోమలకి మాహిగర్వం. నూత్న జీవులమైన మమ్మల్ని సంహరించడానికి మానవులు హతమారి పోతున్నారని, నిజానికి యింత పెద్ద మనుష్యుల అంత చిన్న జీవాల్ని నాశనం చేయలేక పోతున్నామంటే అర్థమంది? వీటికి అఖల జాతీయ మతేరియా సభలు, వైలేరియా సభలు, మందులు, మాకులు పరిసోధనాలయాల. నోబెల్ ప్రైజులు ఏ మి ట్లో యింకా లక్షా; చూస్తే దో...మ. అదిగో చెవి దగ్గర ధర్మ యుద్ధం సాగిస్తోంది నా మిత్రుడు దోమ. ఇహా దాన్ని పాటించకపోతే లాభంలేదు.

ప్రపంచాన్ని పాలకులు-పాలితులు అని రెండు వర్గాలుగా విభజించడంవల్ల నిరంకుశత్వం టడిపోతుంది. అలా విభజించక పోవడంవల్ల ప్రజాస్వామ్యం టడిపోతుంది.